

1925-01-14

AFSENDER

Frederik Poulsen

MODTAGER

Svenska Akademiens Nobelkomité

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Stockholm

Arkivplacering:
Glyptotekets arkiv. Frederik Poulsens
kopibog fundet i Bygningsarkivet

Emneord:
Nobelpris

DOKUMENTINDHOLD

Frederik Poulsen indstiller Johannes V. Jensen til Nobelprisen i litteratur for 1925.

TRANSSKRIFTION

Ny Carlsberg Glyptotek
København den 14de Januar 1925

Til Svenska Akademiens Nobelkomité
Stockholm.

Mine Herrer!

I Henhold til Deres Forespørgsel af December 1924 tillader jeg mig herved at foreslaa den danske Forfatter

Johannes V. Jensen

til Nobelprisen i Litteratur for 1925.

Den nu 52 Aar gamle Digter er ubestrideligt Danmarks største Digterbegavelse og en af de originaleste og frodigste Digtere i Nutidens Europa. Hans Himmerlandshistorier I-III" viser ham som en ypperlig Fortæller, mens hans egentlige Styrke ligger i Naturbeskrivelserne og i Skildringerne af primitive Sjæle og af Barnesinde. Den aabenbarer sig ikke alene i "de exotiske Noveller", men ogsaa i Romanserien: Kongens Fald og den Række mærke-

lige præhistoriske Romaner - "Bræen", "Skibet", "Norne Gæst", "Christoffer Columbus" og "Kimbrenes Tog" - der er samlet i en Cyklus under Fællesnavnet: Den Store Rejse. Skildringen i "Christoffer Columbus" af den gotiske Katedral og af Aztekernes Generobring af deres Hovedstad eller i "Cimbrenes Tog" af de smaa nordiske Børn i Tyttebærrisene og deres Naturfølelse ved Dag og Nat gør ingen nulevende Digter Johs. V. Jensen efter. I hans Hymner til Mandsmod og Kvindesødme er der Sagadigtningens Kraft og fortættede Livsfylde. Men netop dette nordiske der er saa ganske enestaaende hos Digteren, forklarer og undskylder ogsaa hans Svagheder: Mangel paa Kompositionerne, Mangel paa Klarhed navnlig i historiske og filosofiske Betragtninger, Mangel paa Forstaaelse af de mere nuancerede Enkeltsjæl[e]. Det er et Stykke Vikingeornameantik, der i denne Digtning har faaet en Renæssance.

Ogsaa i hans "Digte" (1906) og i "Aarstiderne" (1923) viser hans Storhed som Digter og er vel det mest harmoniske i hans Produktion. De bør yderligere bestyrke Akademiet i Overbevisningen om, at Norden hædrer

sig selv ved at give ham Nobelprisen malgre tout.
Hans Værker indsendes samtidigt med dette
Ærbødigst
Frederik Poulsen
Dr. phil. M.V.S

My Carlsberg Skjptok.
København den 14de Junii 1924

Til Svenska Akademiens Nobelkommitté.
Stockholm.

Mine Herrer!
I Hæder af den Forskjæle af December 1924 tillæ-
per jeg mig hermed at foreslå den danske Forfatter
Johannes V. Jensen

til Nobelpræmien i Litteratur for 1925.
Den danske Forfatter er ubestridt Danmarks
største Fortællekunstner og en af de originalste og produktivste
Forfattere i Nutidens Europa. Hans "Himmerlandshistorier
I-III" viser ham som en yppelig Fortæller, men hans
egentlige Stykke ligger i Naturbeskrivelserne og i Skit-
serne af Mimetæspilene og af Børnesind. Den
aldersbar og ikke alene i de erotiske Noveller, men
også i Romanerne: "Kongens Tænde" og den Breve mellem

Lige prætoriske Præmiss - "Parsen", "Slidet", "Noms Gæst", "Lindes
 eto p'er holubrus" og "Lindes Gæst" - der er sandet i
 en byllas under Folkemængden = den store Byge. Skildringen
 i "Lindes Gæst" af den gamle Vædskel og af det
 kernes Besættelse af deres Hovedstad eller i "Lindes
 Gæst" af de små nordiske Byer i Byghæderne og deres
 Afvikelse ved By og Nat gør ingen mindre Bitter John
 i Jæren efter. Hans Hymner til Mandsmød og Frindsed
 er der Sagnfortællingens Kraft og fortællende Livskraft.
 Men netop dette indtæller der er en ganske værdifuld hos
 Viden, Fortællere og sandelig der er saa hans Sagnfortælling. Han
 gel på Kompositionerne, hans på Klarhed navnlig i hest
 p'ude og filos. fide Betragtninger, hans på fortællende af
 den mere menneskelige Tankeløst. Det er et dybt indlysende
 menneskeligt, der i denne Digtning har faaet sin Renaissance.
 Og saa hans Digt (1906) og "Lindes Gæst" (1923) viser hans
 dygtighed som Dichter og er vel det mest harmoniske i hans
 Produktion. De Bør oplyste hestlige Akademiet i hest
 bevisningen om, at Norden hedder sig selv ved at give
 ham Nobelpræmien melg're Tour.
 Hans Verber indvendes samtligt ved dette.

Erklæring af
 Frederik Salmer
 den 10de Marts 1923